

Verslag 107e vergadering ARO, 14 oktober 2025

<i>Voorzitter:</i>	de heer H. ter Heegde
<i>ARO-leden:</i>	de heer B. Kuipers, mevrouw M. Peters, de heer M. Willemsen, de heer J.E. Abrahamse en de heer J. Rademakers
<i>Secretaris:</i>	de heer K. Kingma (secretaris, verslag)
<i>Ondersteuning:</i>	mevrouw M. Warmerdam (provincie Noord-Holland)

1. Opening en mededelingen

De voorzitter opent de vergadering en heet iedereen van harte welkom.

2. Algemene punten en voorbespreking agenda (niet openbaar gedeelte)

Het verslag van de 106e ARO-vergadering van 2 september 2025 wordt vastgesteld.

3. Voorbespreking agenda

4. Locatiekeuze Beldershoek, Andijk, gemeente Medemblik

Aanwezig bij dit agendapunt: de heer P. Gerritsen (gemeente Medemblik)

De heer Gerritsen geeft een toelichting op het plan. Het gaat om een voorontwerp van een plan voor de bouw van maximaal 200 woningen aan de westzijde van de kern Andijk in de gemeente Medemblik. De Beldershoek is een nu nog agrarisch stuk grond, door de Boedersloot gescheiden van de woonwijk De Fruittuinen. De locatie wordt globaal begrensd door (de bestaande kavels aan) de Beldersweg, de Hoekweg en de Kleingouw. In de Kaderstellende nota wordt vermeld dat er vanuit het Provinciaal beleid geen gebiedsspecifieke kaders zijn waar de ontwikkeling aan dient te voldoen.

De ARO bedankt de heer Gerritsen voor zijn korte toelichting. De locatie Beldershoek wordt door de ARO gezien als een logische en geschikte plek voor uitbreiding van het dorp Andijk. De ligging sluit goed aan bij de bestaande bebouwing en draagt bij aan een natuurlijke afronding van het dorp. De ARO heeft enkele opmerkingen over de manier waarop het plan is uitgewerkt en de mate van sturing die de gemeente geeft aan de verdere ontwikkeling.

Het plan op is dit moment te vrijblijvend. De commissie vindt dat de kaders veel strakker moeten worden geformuleerd. Zonder duidelijke randvoorwaarden voor onderwerpen als waterbeheer, positie hoofdgroenstructuur en bijbehorende maatvoering en ontsluiting ontstaat het risico dat ontwikkelaars te veel ruimte krijgen.

De ARO heeft ook opmerkingen over de ruimtelijke structuur van het plan. De commissie pleit voor een orthogonale, meer rechte en op de polderverkaveling gebaseerde structuur, in plaats van de verspringende en gebogen lijnen die nu worden voorgesteld. De kracht van het gebied ligt in de heldere, rationele verkaveling van de polder, met lange zichtlijnen en een duidelijke ordening. De commissie is kritisch op de drie voorbeelduitwerkingen die zijn opgenomen in het plan, omdat deze te veel afwijken van de basisstructuur. Voorbeelduitwerkingen kunnen nuttig zijn, maar alleen als ze binnen duidelijk vastgelegde kaders blijven. Door eerst een dragende hoofdstructuur te ontwerpen kunnen daarna varianten binnen dat

raamwerk worden uitgewerkt.

Het groen en water vormen volgens de commissie dragende elementen van het plan. Zij adviseert om deze twee functies te combineren tot één robuuste en herkenbare structuur.

Er moet duidelijk worden vastgelegd wat de breedte en maatvoering van het groen is en welk type ter plekke kansrijke passende begroeiing wordt nagestreefd. Hetzelfde geldt voor het waterbeheer: het plan moet uitgaan van een doorstroombaar watersysteem met voldoende bergingscapaciteit. De terreinhoogte en de technische onderbouw van het waterstelsel moeten zorgvuldig worden uitgewerkt en vastgelegd. De ontsluiting van het gebied is een ander punt van aandacht. De commissie acht drie ontsluitingen te veel en pleit ervoor de nadruk te leggen op langzaam verkeer. De fietsontsluiting is nu onvoldoende uitgewerkt, terwijl juist die verbindingen essentieel zijn voor een goed functionerende wijk.

Veel technische vragen zijn nog niet beantwoord in de aangeleverde stukken, zoals bijvoorbeeld over de grondbalans en de samenstelling van de ondergrond. Sommige keuzes, zoals het ophogen van terreinen of de afvoer van water, zijn nog niet gemaakt. Bij de nadere uitwerking is het belangrijk dat particuliere achtertuinen niet direct aan het water grenzen, omdat dit leidt tot versnippering en verlies van kwaliteit van de openbare ruimte. De commissie vraagt ook aandacht voor de afbakening tussen openbaar en privéterrein, die in de plannen nog onduidelijk is.

Conclusie, samenvatting

De ARO waardeert de locatiekeuze en ambities van het project, maar vindt dat het plan op dit moment te vrijblijvend en onvoldoende sturend is. De kaderstelling moet steviger worden en minder vrijblijvendheid zijn. De orthogonale polderstructuur moet leidend zijn en versterkt worden. Eerst moet een dragende hoofdstructuur voor groen, water en infrastructuur worden ontworpen. Pas daarna kunnen varianten worden uitgewerkt die binnen dat kader passen. Het aantal auto-toegangen dient beperkt te blijven en de fietsontsluiting moet worden verbeterd.

Voor waterbeheer, terreinhoogte en groenmaatvoering moeten duidelijke randvoorwaarden worden vastgelegd.

De gemeente moet de regie nemen en zorgen voor een duidelijk, technisch onderbouwd kader dat de ruimtelijke kwaliteit waarborgt. Zonder die sturing gaat de kwaliteit van de toekomstige wijk verloren.

De ARO stelt voor het plan op basis van dit advies nader uit te werken en het aangepaste plan voor te leggen aan het ARK voor vervolgadvisering. Zij wenst de aanvragers succes bij de uitwerking.

5. De Tegel, Wervershoof, gemeente Medemblik

Aanwezig bij dit agendapunt: mevrouw A. Lee (Kuiper Compagnons), de heer J. Jonker (gemeente Medemblik)

Mevrouw Lee geeft een toelichting op het plan. De locatie De Tegel ligt aan de westrand van Wervershoof, nabij de Kromme Leek, en heeft een oppervlakte van circa 6,7 hectare. Het gebied ligt op loopafstand van de dorpskern en kent verschillende landschappelijke kwaliteiten. Binnen het plan is ruimte voorzien voor ongeveer 140 woningen, wat neerkomt op een dorpse dichtheid van circa 21 woningen per hectare. De ontwikkeling moet voldoen aan de Woonvisie van de gemeente en wordt in samenhang gezien met het nabijgelegen project De Zee.

De stedenbouwkundige opzet van De Tegel bestaat uit twee erven langs de Vok Koomenweg, aansluitend op de bestaande erven, en een door bomen omringd kwadrant. Rondom het plangebied is een groene openbare rand voorzien, met een wandelpad en zonder particuliere tuinen aan het water.

Om aan de regelgeving te voldoen, is ervoor gekozen om de spuitzone aan de zuidzijde van het plangebied vrij te houden van bebouwing. Binnen deze zone worden functies opgenomen die niet-gevoelig zijn voor drift, zoals groenstructuren, waterberging, ecologische zones en parkeervoorzieningen.

De binnenruimte van het plan wordt grotendeels autovrij ingericht, zodat in het middenruimte ontstaat voor een groene en klimaatadaptieve inrichting met speel- en ontmoetingsplekken.

In het plan zijn verschillende woningtypen opgenomen: rijwoningen, twee-onder-een-kapwoningen, vrijstaande woningen en appartementen. De woningen zijn gegroepeerd rondom gemeenschappelijke erven. Aan de westzijde, richting het open landschap, zijn vrijstaande woningen en twee-onder-een-kapwoningen gepland met een lossere structuur, zodat de overgang naar het landschap geleidelijk verloopt.

De ARO bedankt mevrouw Lee voor haar toelichting. De commissie reageert positief op de keuze voor de openbare groene randen en het vermijden van achtertuinen aan het water, maar ziet ook verbeterpunten. Het parkeren langs de randen domineert het beeld. Deze zone kan sterker, meer landschappelijk en meer samenhangend worden vormgegeven. Ook ontbreekt volgens de commissie nog een duidelijke visie op de boomstructuren en het type vegetatie: de beplanting lijkt nu willekeurig en mist samenhang. Om te voldoen aan de zogeheten 3-30-300-regel moet in de uitwerking meer ruimte worden gemaakt voor volwaardig groen. De twee erven aan de Vok Koomenweg zijn formeel en symmetrisch vormgegeven. Een iets lossere, minder formele opzet zou beter passen bij de context. De commissie adviseert juist meer openheid en variatie, zodat het plan zich beter toont aan de omgeving en aansluit bij het dorpse karakter van Wervershoof.

De commissie benadrukt dat de locatie veel potentie heeft, met name door de ligging aan de oude kreeklopen van de Kromme Leek en Narre Vliet en het open polderlandschap. De commissie mist echter een overtuigend verhaal over de landschappelijke betekenis van deze plek binnen het grotere geheel van Wervershoof en de IJsselmeerkust. De kreek en de waterlopen zouden als natuurlijke drager van het ontwerp kunnen dienen. Daarbij wordt geadviseerd om de oude kreekloop opnieuw zichtbaar te maken, bijvoorbeeld met brede rietoevers met vlonderpaden en aldus de natuurbestemming van de oeverzone als onderdeel van ontwikkelopgave op te vatten. Daartoe zou de zuidoostpunt van de wegenstructuur moeten worden opgeschoven zodat er voldoende ruimte voor een doorlopende oever langs de Kromme Leek ontstaat. Ook het waterbeheer vraagt verdere uitwerking, onder meer vanwege de hoogteverschillen in het terrein. De commissie vindt dat ook de cultuurhistorie meer aandacht verdient en als inspiratiebron kan dienen voor de inrichting. De locatie ligt op iets hoger terrein, mogelijk een oude ophoging of terp, wat in het verleden een strategische of landschappelijke betekenis kan hebben gehad.

De commissie plaatst kritische kanttekeningen bij combineren van groenzones met spuitzones. Vanuit ecologisch en gezondheidsperspectief is het ongewenst om recreatief groen of waterstructuren te plaatsen in deze zone. De breedte en ligging van de spuitzone is afhankelijk van het type teelt en het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen op het naastgelegen perceel. Indien het agrarisch gebruik in de toekomst verandert of wordt beëindigd, kan de spuitzone mogelijk vervallen. Dit biedt kansen voor de toekomstige inrichting van de randen.

Mevrouw Lee geeft aan de gemaakte opmerkingen te begrijpen en mee te nemen in de verdere uitwerking

tot stedenbouwkundig plan en inrichtingsplan. In de uitwerking zal de nadruk liggen op het maken van een beplantingsplan, de verfijning van de randen en de positionering van parkeerplaatsen en wegen. Ook in het beeldkwaliteitsplan zullen de aanbevelingen van de commissie worden verwerkt, onder meer wat betreft de meer landschappelijke woningen aan de zuidkant.

Mevrouw Lee licht toe dat overleg met het waterschap heeft plaatsgevonden. Het gebied bestaat uit twee peilvlakken met verschillende waterstanden, waardoor het verbinden van watergangen technisch moeilijk is.

Conclusie, samenvatting

Volgens de ARO heeft het plan veel potentie, maar moet het ontwerp nadrukkelijker worden geënt op het landschap. Door sterker vanuit de kreek, het omringende landschap en de waterstructuren te ontwerpen, met aandacht voor de cultuurhistorie, kan het gebied uitgroeien tot een kwalitatief waardevolle uitbreiding van Wervershoof. Het ontwikkelen van een duidelijk beplantings- en landschapsplan dat rekening houdt met de waterhuishouding en de bodemgesteldheid is daarbij van essentieel belang.

De commissie concludeert dat De Tegel een kansrijk plan is, maar dat er in de ruimtelijke en landschappelijke uitwerking nog een slag gemaakt moet worden.

De ARO stelt voor het plan op basis van dit advies nader uit te werken en het aangepaste plan voor te leggen aan het ARK voor vervolgadvisering. Zij wenst de aanvragers succes bij de uitwerking.

6. Bovebo-locatie, Hensbroek, gemeente Koggenland

Aanwezig bij dit agendapunt: de heer P. Voorn (Blauwhoed), de heer K. op den Kelder (Blauwhoed), de heer O. Draaijer (Westvast) de heer B. Nieuwenhuis (Buro Ontwerp & Omgeving), mevrouw P. Mol (gemeente Koggenland), de heer M. Burger (gemeente Koggenland)

De heer Nieuwenhuis geeft een toelichting op het plan. De locatie, waar nu nog een kassencomplex staat, wordt gezien als kansrijke plek voor woningbouw. De ligging is gunstig: aan de oostkant grenst de locatie aan de bestaande lintbebouwing aan de Dorpsweg, terwijl het aan de westzijde een recreatieplas ligt.

Tijdens een eerste dorpsbijeenkomst reageerden bewoners overwegend positief op de plannen. Er is behoefte aan nieuwe woningen, vooral voor starters en senioren. Belangrijke waarden die het dorp naar voren bracht zijn: behoud van het landelijke, groene karakter, een dorps en eigentijds ontwerp, duurzaamheid, en aandacht voor waterberging en natuur.

Er is overleg gevoerd met het Westfries Recreatieschap, het Hoogheemraadschap en diverse lokale partijen, waaronder de dorpsraad.

Het plangebied ligt in een oud polderlandschap met restanten van vroegere kreekstructuren. De oude zeekeipolder is pas in de tweede helft van de twintigste eeuw verkaveld. In het ontwerp wordt aangesloten bij deze landschappelijke structuur, met een robuuste groen-blaue hoofdstructuur die haaks op de Dorpsweg staat. Deze richting verwijst naar de historische verkaveling. De nabijgelegen recreatieplas speelt een belangrijke rol in de ruimtelijke context. Door het verdwijnen van de kas ontstaat ruimte voor nieuwe doorzichten richting de plas. Omdat er soms sprake van overlast door jeugd is het belangrijk om de omgeving beter te activeren. De nieuwe bebouwing brengt ook meer levendigheid.

Het stedenbouwkundig plan bestaat uit een reeks woonerven en eilanden, gescheiden door groen en water. Langs de bestaande dorpsrand blijft een brede groene zone behouden als overgangsgebied tussen het oude lint en de nieuwe wijk. De karakteristieke slingerende achterzijde van de bebouwing wordt daarbij

gerespecteerd. De historische watergang, die deels was gedempt, zal worden hersteld. Het gebied kent twee waterpeilen, waardoor het waterstelsel zorgvuldig moet worden ontworpen. De waterstructuur wordt zo aangelegd dat het regen- en oppervlaktewater uit de wijk kan afstromen richting het westen, waar aansluiting wordt gezocht op bestaande watergangen bij de Leijen. Er is overleg geweest met het Hoogheemraadschap over de mogelijkheden voor waterberging en de isolatie van de recreatieplas.

De ARO heeft waardering voor de analyse en het plan, maar plaatst ook kanttekeningen. De commissie ziet veel potentie, maar benadrukt dat er nog meer differentiatie en landschappelijke samenhang nodig is. Zo lijken de profielen en woonstraten nog te uniform; er wordt geadviseerd meer te variëren in maatvoering, schaal en oriëntatie om een echt dorps karakter te creëren.

Een ander belangrijk aandachtspunt is de verhouding tussen groen, verharding en parkeren. De commissie vindt het positief dat woningen aan groene zones grenzen in plaats van aan parkeerplaatsen, maar waarschuwt dat praktische eisen, zoals bochtstralen, afvalinzameling en riolering, in de verdere uitwerking vaak leiden tot verlies van ruimte voor bomen en groen. Daarom adviseert men om, in lijn met de 3-30-300-regel, daadwerkelijk voldoende ruimte te reserveren voor volwassen bomen en te streven naar een klimaatadaptieve inrichting.

Daarnaast wordt opgemerkt dat het plan kansen biedt om het landschap en het dorp sterker te verweven. De huidige opzet blijft binnen de contouren van de locatie zelf, terwijl de omgeving – met de recreatieplas en de historische verkaveling – juist uitnodigt tot een meer open en landschappelijke benadering. De commissie suggereert om te onderzoeken of de wijk sterker verbonden kan worden met de oude kreekloop en het recreatiegebied, bijvoorbeeld via bredere zichtlijnen en groene corridors. Hoewel de openbare ruimte zicht biedt op het water, zijn de woningen zelf grotendeels van de plas afgekeerd.

Op ecologisch vlak wordt er aandacht gevraagd voor de biodiversiteit en de bodemkwaliteit. Rond de recreatieplas staan bomen die circa vijftig jaar geleden zijn aangeplant; het is belangrijk te onderzoeken in welke staat deze beplanting verkeert en welke soorten op termijn het best passen bij de natte, zanderige bodem. De ondergrond van het voormalige kassenterrein is verstoord, wat beperkingen oplevert voor de groei van bomen. Mogelijk moeten delen worden opgehoogd of heringericht met een geschikte grondsoort. Tot slot vraagt de commissie naar de status van de nabijgelegen recreatiewoningen.

De heer Nieuwenhuis en de heer Voorn reageren op de opmerkingen van de commissie. Zij geven aan de opmerkingen te zullen verwerken in de volgende fase, waarin gewerkt wordt aan een uitgewerkt stedenbouwkundig plan.

De relatie met de plas is eerder onderwerp van gesprek geweest. Het openbreken van de bomenrij rond de plas ligt gevoelig, omdat bewoners die beslotenheid waarderen, maar wellicht kunnen beperkte openingen of bruggetjes plaatselijk zorgen voor visuele relaties.

Het bestaande recreatiepark, met ongeveer 400 kavels en veel particuliere eigenaren, verkeert in een verouderde en deels verpauperde staat. Omdat veel mensen er feitelijk permanent wonen, onderzoekt de gemeente of een herbestemming naar wonen mogelijk is, waarbij de huidige bebouwing gehandhaafd blijft. Dat proces bevindt zich nog in een oriënterende fase, maar biedt kansen om de kwaliteit van het gebied als geheel te verbeteren.

Conclusie, samenvatting

De ARO kan zich vinden in de hoofdlijnen van het plan, maar vraagt in de nadere uitwerking meer aandacht vraagt voor differentiatie, de landschappelijke verankering en de ecologische kwaliteit van het gebied als geheel. De huidige structuur kan als basis dienen, mits deze wordt aangescherpt door verfijning in de profielen, versterking van de groeninrichting en aandacht voor de overgang naar en de inrichting van de recreatieplas.

De ARO stelt voor het plan op basis van dit advies nader uit te werken en het aangepaste plan voor te leggen aan het ARK voor vervolgadvisering. Zij wenst de aanvragers succes bij de uitwerking.

7. Gebiedsontwikkeling Oosterterpweg, Wieringerwerf, gemeente Hollands Kroon

Aanwezig bij dit agendapunt: de heer S. Vonk (Imoss), de heer J. Grajer (Rijksvastgoedbedrijf), mevrouw I. Juffermans (Rijksvastgoedbedrijf), de heer R. Borst (gemeente Hollands Kroon) en mevrouw M. van der Gragt (gemeente Hollands Kroon)

De heer Vonk geeft een toelichting op de Nota van uitgangspunten. De Nota vormt de basis voor een nieuw woongebied van circa 38 hectare, aan de rand van het dorp Wieringerwerf. De gemeente Hollands Kroon en het Rijksvastgoedbedrijf, als grondeigenaar, werken samen aan de planvorming.

De samenwerking heeft geleid tot een gezamenlijke onderzoeks- en planfase, waarin kaders zijn opgesteld voor toekomstige ontwikkeling. De gemeente regisseert de ruimtelijke kaders via de Nota van uitgangspunten; het Rijksvastgoedbedrijf blijft grondeigenaar en zal de uitvoering later uitbesteden aan ontwikkelaars. Na participatiebijeenkomsten met inwoners en overleg met Provincie en het Waterschap wordt het document nu voorbereid voor besluitvorming in de gemeenteraad. Vervolgens zal een stedenbouwkundig ontwerp worden vervaardigd.

De opgave maakt deel uit van een groter woonprogramma voor Wieringerwerf, één van de vier hoofdkernen van de gemeente. Het gebied grenst aan bestaande woonwijken en landbouwgronden. Er is gezocht naar een ruimtelijke structuur die aansluit bij de landschappelijke en cultuurhistorische context van de Wieringermeer, een van de oudste droogmakerijen van de twintigste eeuw.

Het plan introduceert een slingerende groen- en waterstructuur, geïnspireerd op oude slenken uit de oorspronkelijke zeebodem: het Slenkenpark. De wijk krijgt een gelaagde opbouw: de oorspronkelijke polderstructuur en watergangen blijven herkenbaar en functioneel behouden; het slingerende park vormt de landschappelijke drager van de wijk

De slenkstructuur dient meerdere doelen: waterberging, biodiversiteit, recreatie en verblijfskwaliteit.

Bewoners zullen altijd dicht bij groen wonen volgens de 3-30-300-regel. De beoogde architectuur verwijst naar jaren '30- en '50-stijlen, in eigentijdse vertaling, passend bij de dorpskarakteristiek van Wieringerwerf.

De ARO waardeert de zorgvuldige analyse en integrale aanpak van het project, maar heeft ook vragen over de onderbouwing van het concept. Het is de vraag of de landschappelijke structuur voldoende is verankerd in bodem- en cultuurhistorisch onderzoek, en of de slenk werkelijk betekenis heeft in relatie tot het oorspronkelijke landschap. Daarvan is de ARO nu nog niet overtuigd.

Het Slenkenpark oogt nog te gefragmenteerd en onvoldoende als ruimtelijke drager van het plan. De verhouding tussen voorkanten, achterkanten en sociale veiligheid rond het Slenkenpark vraagt verdere uitwerking. Een park met woningen met achterkanten aan beide zijden leidt tot een sociaal onveilige omgeving. De huidige opzet lijkt op onderdelen te formeel en mist nog een duidelijke landschappelijke en

ecologische uitwerking die je bij de Slenk zou kunnen verwachten. Het concept van binnen- en buitenbochten is interessant, maar moet beter worden vertaald naar een herkenbare ruimtelijke kwaliteit. Een analyse van daadwerkelijke biodiversiteit, waterhuishouding en gebruik van de groenstructuur in de bestaande wijken in Wieringerwerf (Wat werkt goed? Wat kan beter?) is daarbij van grote waarde. Het kavel aan het begin van het Slenkenpark dat nog niet is ingevuld in het plan moet nadrukkelijk onderdeel worden van het ontwerp van het begin van het Slenkenpark.

De wateropgave (t.a.v. brakke kwel, waterberging en ecologie) moet explicieter worden uitgewerkt, inclusief de te verwachten effecten op beplanting en bodemgesteldheid.

De getoonde referenties voor de architectuur zijn te generiek en weerspiegelen de specifieke identiteit van de Wieringermeer te weinig. In de Nota wordt verwezen naar de pioniersgeschiedenis van de polder. Deze geschiedenis kan een leidraad voor de te gebruiken vormtaal, zodat het plan zich onderscheidt van andere nieuwbouwwijken in Nederland: innovatief, verbonden met het land, maar ook toekomstgericht.

De heer Vonk en de heer Borst benadrukken dat het nu nog gaat om een Nota van uitgangspunten, dus nog geen stedenbouwkundig ontwerp. De uitgangspunten vormen de basis voor verdere uitwerking in het uiteindelijke plan. Zowel gemeente als Rijksvastgoedbedrijf geven aan dat de kern van het concept – de slenkstructuur als identiteit gevend element – breed wordt gedragen door betrokken partijen en inwoners. Wel zal in de volgende fase nadrukkelijk worden gekeken naar sociale veiligheid, landschappelijke aansluiting en identiteit.

Conclusie, samenvatting

De ARO heeft waardering voor de zorgvuldige en integrale aanpak van Nota van uitgangspunten, maar vraagt om een sterkere onderbouwing van het stedenbouwkundig en landschappelijk concept en aandacht voor de praktische en sociale aspecten bij de uitwerking.

Het project probeert de poldergeschiedenis van de Wieringermeer op een hedendaagse manier te vertalen via het concept van het Slenkenpark. Dat is een gedurfde keuze, maar moet dan wel beter te worden uitgewerkt. De ARO vindt de uitwerking nog niet overtuigend genoeg. De uitdaging ligt in het vinden van de juiste balans tussen respect voor de rationele polderstructuur en de wens tot landschappelijke vernieuwing. Een sterke koppeling tussen cultuurhistorie, landschap, architectuur en identiteit is cruciaal om dit plan tot een betekenisvolle uitbreiding van Wieringerwerf te maken.

De ARO wenst de opstellers succes met de verdere uitwerking. Zij ziet het plan graag nog een keer terug als er een nadere uitwerking heeft plaatsgevonden in de vorm van een stedenbouwkundig plan.

7. Rondvraag + afsluiting

Er zijn geen punten voor de rondvraag. De volgende vergadering is op dinsdag 25 november 2025 vanaf 16:00 uur op locatie in Haarlem. De voorzitter sluit de vergadering.